

Člověk – křesťan

Postní dobou a Velikonocemi mne provázela a inspirovala odvěká otázka „Co je člověk“, kterou si nějakým způsobem kladlo v historii mnoho lidí a nevyhýbá se obecně i osobně nikomu z nás. Zdá se mi, že pro nás křesťany se toto naše uvažování protíná ne někde daleko ve vesmíru, ale v Osobě Ježíše

Krista. V Něm jsme byli přijati za syny a dcery v Synu, jak říkají teologové. V Ježíši, který se sám nazývá **Synem člověka – Ben Adamá**. V něm objevujeme:

**nového člověka
nového Adama
křesťana.**

Katalánská nástěnná malba, 12. stol.

Myslím, že pravý křesťan musí mít v sobě stejně jako náš Pán zřetelné stopy lidství i božství. Lidství v jeho důstojnosti a jemnosti k sobě i v pohledu na ostatní. Božství skrze Ducha Svatého, který v nás od křtu a biřmování přebývá a kterého stále můžeme nově přijímat a nově objevovat. Tedy zvláště v této době před Letnicemi se spojme ve společném i osobním zvolání:

***Přijď Stvořiteli, Duchu Svatý!
Přijď a obnov nás, obnov naše
rodiny,
naši farnost, naše společenství!
Přijď Duchu Svatý!***

Učitelky církve: Hildegarda z Bingen

V dnešním setkání nad knihami bych se ráda zaměřila na první z učitelek církve – sv. Hildegardu z Bingen, řeholnici a vizionářku, autorku děl duchovních, teologických i lékařských. Žila a působila v období raného středověku, v letech 1098–1179.

Jméno Hildegarda je odvozeno z německého Heldin, jež znamená „hrdinná panna“. Narodila se v hraběcí rodině na zámku Böckelheim v Německu. Byla dítětem desátým, slibem rodičů již při narození zasvěceným Bohu. Tehdy se říkalo, že byla odvedena jako desátek Bohu. Svá vidění mívala již od dětských let. Osmiletá Hildegarda přichází do kláštera benediktinů v Disibodenbergu, kde byla představenou Jutta ze Spanheimu. Abatyši Juttě se Hilde po nějakém čase svěřila se svými vizemi a ta jí nejen uvěřila, ale všemožně ji podporovala. Skutečné duchovní probuzení přišlo až po čtyřicátém roce Hildegardina života, kdy mívala vidění o hříchu, o vykoupení a povaze kosmu, o podstatě Boha, o lidské duši.

V předmluvě ke knize *Scivias* říká: „A opět uslyšela jsem hlas s nebe říkající: Říkej tedy divy tyto a piš je, takto byvši poučena a rci.“

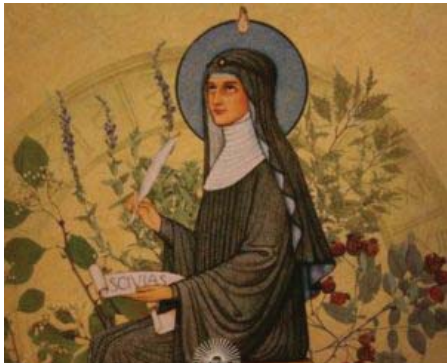
Po smrti Jutty se v roce 1136 Hildegarda stala abatyší kláštera sv. Disiboda u Bingenu. Založila dva nové kláštery a se svými kázáními procestovala Německo i další země.

Z jejích početných **literárních děl** jmenujme např. *Scivias* nebo též *Sci vias Domini* (Znej cesty Páně, „Cestyvěz“). Zde zachytila svoje vize v nádherných ilustracích. Dále *Liber vitae meritorum* (Kniha zásluh života), *Liber divinorum operum simplicis hominis* nebo též *De operatione Dei* (Kniha Božích děl), *Physica* nebo též *Liber subtilitatum diversarum naturarum creaturarum* (Kniha jednoduchého lékařství, čili o tajných silách rozličného stvoření přírodního). Zajímavé je, že své spisy nepsala sama, ale diktovala je sekretářům.

Zachovala se též její **korespondence** (okolo 300 dopisů) s významnými osobnostmi té doby – s papeži Evženem III. a jeho nástupcem Anastáziem IV., s císařem Konrádem a jeho synem Fridrichem I. Barbarossou i svatým Bernardem z Clairvaux.

„Bratr Bernard, povoláný za opata v Clairvaux, modlí se za Hildegardu, v Bohu milovanou, pokud ovšem modlitba hříšníka něco dokáže. Žádáme a prosíme Tě co nejvroucněji, abys byla pamětlivá u Boha nás i těch, kdož jsou s námi spojeni v duchovním společenství. Neboť když se Tvůj duch spojí s Bohem, máme naději, že nám budeš moci v mnohém prospěti a pomoci.“ (*Listy sv. Hildegardy z Bingen*).

Sama **zhudebnila** přes 70 básní a hymnů. Jsou zpívány ženskými hlasy ve stylu gregoriánského chorálu viz na <http://www.youtube.com/watch?v=-TsaHn2kcGc>. A **lékaři** dnes s překvapením zjišťují, že sv. Hildegarda doporučovala revmatikům nejen půst a léčebné kúry, ale i správný a častý pohyb, ochranu před stresem a saunu. A víte, že je považována za autorku prvního písemného receptu na vaření piva? Takto chválí jeho blahodárné účinky: „Pivo nechává narůstat masové partie člověka a silou a dobrotou této obilné šťávy dává i pěkné zbarvení v obličejí.“ Tato významná osobnost, patronka přírodovědců, filologů a esperantistů zemřela v požehnaném věku osmdesáti jedna let v klášteře v Rupertsbergu. **Markéta Hlasivcová**

Maria, nová hora Sinaj, kam sestupuje Bůh

(A. Serra)

Křesťanská tradice bere vážně řadu textů, v nichž je Panna Maria přirovnávána k hoře obecně, a někteří autoři v ní pozdravují novou horu Sinaj. Roman Melodos (†560): „*Já, sladký, jsem nakonec sestoupil z nebes jako mana, ne na horu Sinaj, ale do tvého lůna.*“ Sv. Jakub ze Sarugu (†521) přirovnává Mariino lůno zastíněné Duchem Svatým k hoře Sinaji, zastíněné oblakem. Píše: „*Jako když Mojžíš zvěstoval lidu, že má Nejvyšší sestoupit, a hned jak se očistili, sestoupil Otec na horu, tak Bdělý [Gabriel] přinesl zvěst Věrné [Marii]. Jakmile to uslyšela, připravila se, a [Ježíš] v ní pak bydlel.*“ Sv. Efrém Syrský (†373): „*Jako hora Sinaj jsem Tě přijala, ale nespálil mě tvůj mocný oheň, neboť jsi skryl svůj oheň, aby mi neuškodil; a nepálil tvůj plamen, na nějž nemohou hledět serafové.*“ Mohli bychom citovat i Ondřeje Krétského a další. Proč tedy tyto autoři pozdravují v Marii novou Sinaj? Kořeny tohoto přirovnání najdeme v Bibli samé.

Na Sinaji byla uzavřena Stará smlouva. Tři byli aktéři této velké události: Bůh, Mojžíš a lid. Bůh skrze Mojžíše mluvil ke shromážděným kmenům Izraele a zjevil svůj plán, že se chce s nimi spojit jedinečným poutem, založeným na přijetí jeho Zákona: *Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory: „Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele: Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“ Mojžíš přišel, zavolal starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal. Všechn lid odpověděl jednomyslně: „Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uloží!“ (Ex 19,3-8). Když Mojžíš přišel nazpět, vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a předložil mu všechna právní ustanovení. Všechn lid odpověděl jako jedněmi ústy. Řekli: „Budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil“ (Ex 24,3).*

Od toho dne se Bůh stal Ženicem Izraele a Izrael Nevěstou Boha (srov. Ez 16,8). I v Nazaretě – jako na Sinaji – máme tři aktéry: Boha, anděla, Marii. Bůh skrze anděla Gabriela zjevuje Marii úkol: stane se matkou jeho božského Syna, v němž je zpečetěna Smlouva nová a věčná mezi nebem a zemí (Lk 1,26-33). A Maria poučená andělem přijímá Boží návrh: „*Jsem služebnice Páně. Ať se mi stane podle tvého slova*“ (Lk 1,38). Po tomto Mariině *Fiat* se Syn Nejvyššího vtělil do jejího lůna a stává se Synem Mariiným.

Sinaj a Nazaret se propojují. Majestátná hora, kde má počátek Stará smlouva, ustupuje nyní pokorné vesnici v Galileji, kde začíná Nová smlouva Boha, člověk mezi lidmi v lůně ženy. Slovo si v ní bere příbytek jako na duchovní hoře; sestupuje pokojný, sladký, milosrdný. V Nazaretě začíná Nová smlouva.

Připravil bratr Regalát

Postní farní duchovní obnova

Letošní postní farní duchovní obnova se uskutečnila až těsně před Květnou nedělí – v pátek a v sobotu 7. a 8. dubna. Mezi přednáškami byla, jako již tradičně, příležitost ke svátosti smíření a při sobotní mši svaté také k přijetí svátosti nemocných, což bylo přítomnými v hojném počtu využito.

Vlastním tématem obnovy bylo „Křesťanství jako Boží svatba“. Jako vždy skvěle připravený bratr Regalát (kterému je třeba na tomto místě poděkovat) nám během svých přednášek ukázal, jak je toto téma pro křesťana důležité, což dokládá citacemi příslušných částí Písma – od Starého zákona až po evangelia.

První přednáška po páteční mši svaté byla věnována starozákonním textům a také textům syrských církevních Otců. V sobotu jsme se pak více zaměřili na pasáže evangelií (především Janova), kde se svatební téma objevuje (často jen skrytě a v náznacích). Byla jich spousta, uvedu jen některé, co jsem si zapamatoval: Ježíš někdy sám sebe označuje jako ženicha (např. Matouš 9,15). Zmínka o tom, že Marie pomazala Ježíšovy nohy olejem z pravého nardu (Jan 12,3) je odkazem na Píseň písní – je to vůně, kterou má nevěsta pro svého ženicha, výraz lásky nevěsty k ženichovi. (Mimochodem, tuto vůni můžete v poslední době občas cítit v kostele při používání kadidelnice – máme teď kadidlo s nardem). Zaujal mě také výklad o Ježíšově pohřbu – nezvykle velké množství drahých látek, kterými byl pomazán, navíc látek, které nejsou pro balzamování mrtvého úplně vhodné, spíše se používaly při svatbě k provonění oděvu a ložnice. Velká pozornost pak byla věnována setkání vzkríšeného Ježíše (ženicha) s Marií Magdalenou (reprezentující církev jako nevěstu) v zahradě u prázdného hrobu.

To podstatné, co jsme si z letošní postní duchovní obnovy odnesli, je tedy vědomí, že právě toto svatební téma je jedním z těch, která činí křesťanství výjimečným. Jde o pevný svazek mezi Bohem a církví (jako svazek mezi ženichem a nevěstou, i když v Božím podání samozřejmě mnohem dokonalejší) a o vzájemné sebedarování, které z Ježíšovy strany dosahuje vrcholu na kříži a v eucharistii.

Jan Dytrych

Texty přednášek bratra Regaláta jsou dostupné na webových stránkách farnosti

viz <http://farnost-sporilov.cz/postni-duchovni-obnova>.

Velikonoční pohlednice

Postní sbírka na Estonsko podpořená dětskými velikonočními pohlednicemi vynesla **2 566 Kč**. Děkujeme všem dárcům, děkujeme i těm, kdo misijní činnost sester podporují svými modlitbami.

Klára Kudrnová

Velikonoce v kostele sv. Anežky

Bohu díky za nádherné velikonoční svátky patří všem, kdo se podíleli na jejich přípravě a průběhu: hudebníkům, varhaníkům, zpěvákům, ministrantům, těm, kteří se podíleli na úklidu a květinové výzdobě, střídali se při adoraci, a tak umožnili stálé otevření kostela, poděkování patří Františku Žlabovi za obětavou službu v zákristii a především našim milým bratřím za možnost radostného prožití nejen Velikonoc, ale za veškerou péči, starost a modlitbu, kterou nám věnují.

Vítáme mezi námi v sobotu pokřtěné Zuzanu Helenu Zicháčkovou a Adama Zítka a v neděli pokřtěné děti Erika Jaroslava Joška a Ketrin Věru Joškovou a přejeme jim Boží požehnání a radost v naší farní rodině.

foto Tomáš Petrus

Za poutí do Poříčí 2017

V Poříčí v kostele sv. Havla se sešli poutníci, mezi nimi i františkánští terciáři, jmenujme alespoň bývalé členy Národní rady SFŘ br. Jiřího Šenkýře a br. Františka Reichela. Mše svatá za dr. Františka Noska byla letos sloužena 8. dubna a slavil ji otec Bonaventura Štivar OFM Cap., provinciál řádu kapucínů. Ve své promluvě zdůraznil význam dr. Noska jako křesťanského politika, který usiloval dělat politiku skutečně křesťanskou. Proto byl kritizován i z nejvyšších míst státu. Otec Bonaventura se po mši sv. pomodlil u Noskova hrobu.

V Poříčí byl letos opět europoslanec Pavel Svoboda (KDU-ČSL). Po mši sv. jsme jej v sále fary požádali, aby nám něco řekl o projevu papeže Františka k představitelům EU. Ti se sešli v Římě k 60. výročí podepsání Římských smluv (25.3.1957). Jak víme, papež měl před sebou smíšené posluchačstvo. Někteří vedoucí politici jsou křesťané, jiným je křesťanství vzdálené. Ostatně v podobné situaci jsme i my ve svém prostředí. Je pro nás proto zajímavé, jak sv. Otec promluvil. Pavel Svoboda k tomu řekl, že papež vyzdvihl ideje, které vedly k založení evropského společenství. Ty jsou i dnes pro různé lidi „společným jmenovatelem“. Je to především důstojnost člověka, důležitost vzájemné solidarity a úsilí o mír a rozvoj. Tyto důrazy vycházejí z křesťanství, avšak jsou blízké lidem různých světových názorů. K tomu dodáme již jen to, že podstatná část papežova projevu byla otištěna v Katolickém týdeníku č. 14/2017.

Miloslav Müller

Jedním z letošních pokřtěných na Bílou sobotu v kostele sv. Anežky byl i Adam Zítek, mladý historik pracující v nedalekém Národním archivu na Chodovci. Jaká byla jeho cesta k Pánu vám přiblíží dnešní rozhovor.

Co bylo iniciací k vašemu rozhodnutí a jak dlouho zrálo?

Na přijetí křtu jsem myslel již dlouho, ale k činu jsem se rozhodl asi před dvěma roky. I když pocházím z ateistické rodiny,

Na faře jsem se seznámil s bratrem Regalátem, který mně vysvětlil, že přijetí křtu není tak jednoduché a rychlé, jak jsem si původně myslel.

Jak dlouho probíhal katechumenát, kdo vás vedl, prý jste byli i na společném víkendovém výjezdu. Co bylo v tomto období pro vás důležité?

V katechumenátu je nutné být minimálně rok. Přípravu na křest jsme měli každé úterý na faře, sezení většinou vedl bratr Regalát. V rámci těchto setkání jsme např. rozebírali Desatero. Bratr Regalát nám promítal i různé obrázky s církevní tematikou atd. Jednou pro nás dokonce zorganizoval víkendový výlet do Sušice, kde jsme se intenzivněji připravovali na přijetí křtu, tzn. společné modlitby, seznámení se s historií křtu a symbolikou s ním spojenou, ale stihli jsme i výlety po Šumavě. To byl hodně krásný víkend. Na přípravě ke křtu pro mě bylo asi nejdůležitější, že jsem vlastně mohl sdílet své názory a pohledy s lidmi stejného smýšlení, že jsme si o všem mohli popovídat, svěřit se a poradit se.

Jak jste prožil samotný okamžik přijetí svátosti, jestli to jde vůbec popsat. Ještě relativně krátce před křtem jsem byl poměrně klidný, neměl jsem žádnou trému, a jen jsem se moc těšil. V sobotu jsem již tak klidný nebyl, obřad není úplně jednoduchý, tak jsem se trochu bál, abych snad nic nepokazil, což se podařilo. Pocity, které následovaly po křtu, se těžko popisují, ale navíc jsem asi cítil, že mám ten den narozeniny, že jsem se vlastně znovu narodil a jsem jiným člověkem.

Proč jste zvolil právě své křestní jméno?

Vybrat si křestní jméno byl pro mě trochu oříšek. Svatých, jejichž jméno bych přijal, je hodně. Nevěděl jsem, podle čeho se rozhodnout. Nakonec mě inspirovala kamarádka z našich úterních sezení, která si vzala jména podle prarodičů. Rozhodl jsem se tedy pro Jana Evangelistu, protože dědeček byl Jan.

Jak na vaše rozhodnutí reagovala rodina, přátelé? Byli přítomní svátosti?

Jak jsem již naznačil, pocházím z ateistické rodiny, ale všichni reagovali pozitivně. Na mši nikdo z rodiny nebyl, nejsou totiž z Prahy, ale zajímali se, jak to vše probíhalo. Rozhodně mi v praktikování víry nijak nebrání, ale jako konvertita teď samozřejmě mám jiné návyky, např. půst, což je občas nutné trochu sladit. Žádné podstatné neshody nebo problémy ale nejsou.

Z jakého rodinného prostředí pocházíte a odkud?

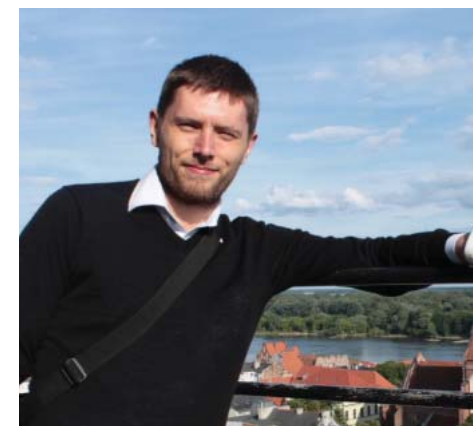
Pocházím z malé vesničky na Rakovnicku, kde žije celá moje rodina. Vystudoval jsem historii na Filozofické fakultě v Ústí nad Labem, což je dobré, protože jsme se částečně učili i církevní dějiny, měl jsem tak alespoň takový teoretický základ. Momentálně si ještě v Ústí dělám doktorát, ale pracuji již v Praze v Národním archivu.

vu. Je to zajímavá práce, ale občas obyčejná úředničina, což je dost únavné. V práci mám přístup např. k materiálům týkajících se perzekuovaných duchovních v 50. letech, je to úžasné, když si člověk čte osudy těchto lidí a vidí, co dokázali díky víře v Pána překonat.

Co máte rád, co rád děláte, co vás těší?

Zajímám se tedy o historii, hodně čtu, snažím se psát a občas se odreagovat některými sporty, např. fotbalem, jízdou na kole nebo plaváním.

Zúčastnil jste se nějakých akcí ve farnosti a zůstanete nám jako farník věrný?

I když už moje příprava na křest skončila, rád bych se dál účastnil úterních sezení s bratrem Regalátem. Farnost na Spořilově jsme si s přítelkyní moc oblíbili a hlavně oba bratry, takže dokud to bude možné (výhledově se totiž chceme přestěhovat do svého na vesnici), budeme určitě spořilovskými farníky.

Připravila Michaela Tučková

**FARNÍCI
KOLEM
NÁS**

ROZHOVOR
S ADAMEM ZÍTKEM

můj vztah ke křesťanství nebyl lhostejný. Zlom přišel, když jsem jel na rok studovat do Polska, kde jsem se blíže seznámil s křesťanstvím v každodenním životě. Byl jsem si jistý, že je to cesta, kterou se chci vydat dál.

Proč jste si vybral právě kostel sv. Anežky a přípravu v naší farnosti?

Když jsem ukončil studium, přestěhovali jsme se s přítelkyní do Prahy a bydleli tehdy na Chodově. Hledal jsem farnost v okolí a byla jí právě ta u kostela sv. Anežky. Zavola jsem bratru Jakubovi a domluvil si schůzku na faře. Tehdy jsem vůbec nevěděl, jak to bude vše vypadat.

Misionář malomocných

Po schodech do kostela sv. Anežky stoupal vysoký pán s o hlavu menší drobnou paní. Byli to manželé? Ano. Paní si šla kleknout do třetí lavice a pán stál tak trochu mimo, v rohu u zpovědnice. Vypadalo to, že pán doprovází manželku z povinnosti. Mýlil jsem se. Bylo období Vatikánského koncilu. První farář Cyril Kadlec ve svých promluvách mluvil o otevřenosti církve, o Boží lásce k bližnímu. U přemýšlivého pána už tehdy možná vznikla myšlenka o uzdravení malomocného.

Bylo před Vánoce. Akademičtí malíři, manželé Sybila a Jiří Holých, to už jsem je dobře znal, opravovali popraskanou betlémskou jeskyni na vánoční Betlém. Pytlouvinou napuštěnou sádrou zalepovali praskliny, přestříkávali lesní zelenou barvou, aby celé betlémské pohoří vytvářelo tajuplný první domov Božího dítěte. Manželé Sybila a Jiří Holých měli v té době pronajatý ateliér na Spořilově v Severní ulici, který byl rozdělen závěsem na dvě pracovní části. Každá poskytla nerušené zázemí umělecké dvojici. Zlý jazykové říkali, aby jeden od druhého neopisovali. Manželé také často spolupracovali. Jejich doménou bylo umělecké ztvárnění mozaikových struktur. Ovládali techniku lepení různě zbarvených kamínků a sklíček do velkých nástěnných mozaikových obrazů. Zkušený obdivovatel našel vedle světských doplňků i duchovní rozměr uměleckého díla. Po čase přišli o pronájem a museli se přestěhovat. Jejich domovem se stal domek u Hamerského rybníka, přestavěný z hospodářské budovy a skrytý v zeleni. Od tohoto času přiházeli ke sv. Anežce občas, ale různé kulturní akce si nenechávali ujít.

Před dvaceti pěti lety na Popeleční středu byla založena LL-Likvidace lepry. Při pravidelných setkáváních modlitební medžugorské skupiny při kostele sv. Ignáce v Praze došlo k rozhodnutí pomáhat lidem trpícím malomocenstvím. Bylo založeno občanské sdružení Likvidace lepry. V jeho čele stáli od počátku až do roku 2011 manželé Sybila a Jiří Holých.

Dílo LL rychle rostlo a vedle spolupráce s německými organizacemi DAHW a Action Medeor byly založeny i dvě nemocnice Sv. Josefa v Indii. Roku 1992 už byl vynalezen lék na úplné vyléčení člověka z malomocenství, který v počátečním stádiu nemoci stál 150 korun, vzpomínal Jiří Holý.

Pozemská životná pouť Jiří Holého skončila dne 7. dubna 2017, ale my věříme, že jeho život neskončil. Nyní může s láskou přinášet Bohu veškeré dobro, které vykonal i všechny těžkosti, které vytrpěl na zemi. Poděkování za jeho plodný život vyslovil kardinál Duka při zádušní mši v kostele Narození Panny Marie v Praze Záběhlicích ve velikonočním oktávu 18. dubna 2017. Mši koncelebroval P. Jan Pata za účasti mnohých spořilovských farníků.

Pavel Roček

Setkávání seniorů

V dubnu jsme se sešli pouze jednou. Využili jsme čas blížících se Velikonoc a navštívili (v prezentaci na televizoru) Jeruzalém. Připomněli jsme si poslední chvíle Krista před smrtí na kříži. Provázeli jsme ho z Večeřadla do Getseman, křížovou cestou na Golgotu a zastavili se u Božího hrobu. Po Velkém pátku dějiny neskončily, po sobotním tichu zaznělo radostné aleluja, navštívili jsme i Emauzy, kde se Ježíš dal po svém zmrtvýchvstání poznat podle lámání chleba. Naši pouť jsme zakončili u kaple Nanebevstoupení na Olivové hoře.

Na naše setkání přišla redaktorka farních novin Magdalena Martinovská a pohovořila o připravované akci ve farnosti na téma *Smiřeni u sv. Anežky*. Podrobnosti o přípravě najdete v dubnovém čísle farních novin na straně 15.

Další naše setkání bude v úterý 16. května. Ing. Pavel Roček nás seznámí s historií i současností poutního místa Hájek, kde bude farní víkend. Bude mít možnost jet v neděli 28. května v 10 hodin autobusem od kostela do Hájků na mši svatou.

Anna Zikešová

Křížové cesty

Dovolte mi, abych poděkovala všem, kteří nám připravili letošní křížové cesty. Našeho Pána jsme mohli, díky jim, doprovázet na jeho poslední bolestné cestě a prosit ho za odpuštění svých hříchů, které ho na tuto křížovou cestu dovedly. Přesto bych si dovolila vyzdvihnout tu poslední – ministranskou. Slyšet dětské hlasy při jednotlivých zastaveních bylo velice dojemné a působivé. Chlapci měli všechny prosby pečlivě připravené a přednesené. Velký dík také patří hudebnímu doprovodu.

Všem Pán Bůh zaplať.

Ivona Petrusová

Koncert pro Máňu a Honzu

Už je to více než rok, co tady s námi Máňa a Honza nejsou. Část smutku jsme dokázali nahradit vzpomínkami, které nám zůstaly. Při moderování koncertu zavzpomínala na Máňu její blízká přítelkyně Líza: „Když jsme jezdily s Máňou k nám na chalupu, večer jsme sedávaly u krbu, probíraly život a s rozkoší poslouchaly nejrůznější písničky – nejraději lidové – zcela spolehlivě mají na vše odpověď, umí ukázat cestu ven ze smutku, protože ho umí vyzpívat.“

Pro mě byla Máňa nesmírně svobodomyšlným člověkem. Cítila jsem se vedle ní svobodně, přestože ona byla věřící katolička a já nevěřící „Tomáš“. O víře jsme se spolu často bavili, ať už večer se sklenkou Baileys nebo na dětském hřišti. A jestli jsem něčemu věřila, tak pravdivosti její víry.

Diskuze s Máňou mi někdy připomíná hudbu. Proto jsem ráda, že jsme u vás v kostele mohli na Máňu a Honzu zavzpomínat hudbou.

Oba dávali lidi dohromady. Málodky jste od nich odešli s prázdnou. A jinak tomu nebylo ani na koncertě. Letošní výtěžek pomůže čtyřem dětem Eriky, které přišly o otce. Závěrem mi dovoluňte vyřídít jeden vzkaz: Organizace Husitské centrum o.p.s. jménem Eriky a dětí děkuje všem umělcům i dárcům, kteří při benefičním koncertu rodinu štědře podpořili. Erice a dětem to v jejich těžké situaci pomůže, podpora je všechny moc potěšila.

Díky Hana Pomahačová

Šnečí záplava botiček

Když nakouknete za dveře fary ve čtvrtek odpoledne, zakopnete o mnoho párů malých botiček. Holínky, sportovní kecky či tenisky. „Dneska nám nejdou ani zavřít dveře!“ volají poslední děti, které se snaží protlačit tou záplavou obuvi. V útulné místnosti si každý našel svoje místo, zpíváme, povídáme si. Hrajeme hry a jsme moc rádi, že se zde můžeme dále scházet!

Před rekonstrukcí elektřiny v našem kostele jsem přemýšlela, jak se budeme s dětmi scházet? Jak to budeme dělat? Kam se vejdem? Všichni jsme doufali v dobré počasí. Měli jsme vymyšleno, jak se podíváme do různých spořilovských zákoutí. Vzhledem k tomu, že ostatní vedoucí byli nekompromisní, „to přeci dětem nemůžeme udělat,“ schůzky Šnečků jsme tedy nezrušili. Mysleli jsme však, že budeme s dětmi venku. Vzhledem k chladnému počasí a častému čtvrtému dešti jsme velmi vděční za útulné prostředí fary.

Všichni už sedí? Přes třicet dětí je poskládaných na koberci. Zavedli jsme pěkné pravidlo: bundy a batůžky sedí na křeslech a židlích, my sedíme na koberci. Je nám dobře a častokrát dobu schůzky přetáhneme, zapomeneme se, zabereme se do našeho šnečího klání. Rodiče pak říkají, že to nevadí, že je vidět, jak je všem spolu dobře.

Nyní pojedeme tábořit. Mnozí z nás úplně poprvé, bez rodičů. Minitábor každoročně pořádáme jako takovou „zkoušku“ být bez rodičů, ale přitom se známými dětmi. Při každém setkání na našich schůzkách se mě děti nyní ptají: „Dneska už jedeme na minitábor? Já už mám sbalený kufr, už pojedeme?“ V pátek 5. května se tedy 43 Šnečků (ve věku 3 až 9 let) vydá do Českého ráje, nedaleko zříceniny Frýdštejn. Aktuální informace z dění tábora společně s fotodokumentací můžete sledovat na www.snecci.cz. **Veronika Koběrská**

Cesty bratrů

Naši bratři kromě péče o naši farnost, a potažmo nás samé, stíhají ještě mnoho dalších aktivit, například cestovat. Poprosili jsme bratra Regaláta, aby se s námi o své zážitky z cest do Izraele a Itálie podělil.

Jak víte, strávil jsem ještě před Velikonocemi týden v Izraeli. Jel jsem tam s obavami, protože cestování, i když by mě moc bavilo, není už mou silnou stránkou. Děkuji vám za modlitby, jejich účinnost se projevila hned první den ráno při mši za svítání v krásném prostředí pouště, kde bylo chladno a vítr, což je pro mě mor. Než začalo svítit hřejivé slunce, pořádně jsem profoukl, takže jsem si říkal, že to je na začátek zájezdu nejhorší možný scénář. Prosil jsem o přimluvu sv. Antonína, a vše prošlo bez následků na zdraví. Celkově to byl velký zážitek. Vůbec se nedivím, že se Židé vždy tolik chtěli do své země vrátit. Jeruzalém zvláště má v sobě neskutečný náboj, ten sám byl pro mě asi největším zážitkem, zvláště když jsme mohli spát přímo ve Starém městě. Rád bych pro farnost v pátek 12. května udělal pásmo s promítáním z této cesty.

Druhá cesta mě vedla od 19. do 24. dubna do severní Itálie. Spolu s br. Eliášem a paní Leonou Matějkovou jsme byli pozváni na slavnost ve Varese poblíž Milána, kde se narodil tehdy ještě v samostatné obci Bosto jeden z blahoslavených Čtrnácti pražských mučedníků, Gaspare Daverio. Našli tam nečekaně ve starožitnictví jeho relikvii a chtěli její předání farnosti spojit s dalšími akcemi, například s odhalením nového ikonového obrazu právě bl. Gaspara. Přijali nás tam jako VIP hosty a měli jsme se moc dobře. Vezli jsme s sebou náš menší relikviář, jehož je paní Leona autorkou. V jeden den se také uskutečnilo památné setkání zástupců tří farností, z nichž tři ze čtyř našich mučedníků v Itálii pocházeli. U čtvrtého Gerolama, hraběte Arese, zatím místo narození neznáme. Doufáme, že se navázala družba a že časem přijdou naši italské hostitelé taky do Prahy.

Mše v Mompianu, při níž se poprvé vůbec setkali farář tři farností, z nichž pocházeli tři naši mučedníci: Bosto ve Varese, Ponte San Pietro u Bergama a Mompiano u Brescie. Vpravo jsme s Eliášem jako zástupci Panny Marie Sněžné v Praze, Eliáš drží relikviář, který jsme přivezli ukázat.

Foto: Marie Šefermová

Ekonomické okénko farnosti

Rekonstrukce elektřiny v kostele

V současné době je těsně před dokončením a předáním rekonstrukce sálu a všech dolních prostor. Předpokládaná cena je 400 000 Kč. Na tuto etapu finance máme.

Začátkem července by mohla začít 2. část rekonstrukce, tedy presbytáře, hlavní a bočních lodí, kůru a věže. Vše však záleží na tom, zda se podaří nashromáždit dalších 500 000 Kč. Z této částky je k dispozici 200 000 Kč. Stále tedy chybí 300 000 Kč, abychom mohli práce dokončit.

Začátkem června bude rozhodnuto, zda a v jakém rozsahu bude 2. etapa uskutečněna.

Existují tři varianty:

- 2. etapa bude provedena v plném rozsahu
- 2. etapa bude provedena pouze částečně
- 2. etapa nebude provedena

Abychom mohli alespoň část prací uskutečnit, je vyhlášena a schválena arcibiskupstvím **mimořádná sbírka na rekonstrukci elektřiny kostela**, a to na **neděli 21. května 2017 při obou mších svatých**.

Zároveň je možné na opravu přispět i na běžný účet farnosti **68349399/0800**, pod variabilním symbolem **44444**.

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať.

Za ekonomickou radu farnosti Radim Koběský

K finanční pomoci našim uprchlíkům

Uplynul již rok od doby, kdy naši Iráčané postupně začali bydlet v samostatných bytech po Praze. Nyní si už sami vydělávají a přecházejí na rámcově samostatné financování. Pokud bude třeba, rádi jim vypomůžeme, ale znamená to, že se snížily finanční potřeby. Navíc za tímto účelem řada lidí odjinud přispívá, a často pravidelně, na náš účet. Máme tím pádem na účtu určitou slušnou rezervu. Prosíme proto dárců z naší farnosti, aby teď spíše podpořili aktuální rekonstrukci elektřiny v kostele, to je teď hlavní naše potřeba.

Za ekonomickou radu farnosti bratr Regalát

Rekonstrukce elektroinstalace	
Náklady	Kč
1. etapa	400 000
2. etapa	500 000
Celkem	900 000
Dary:	
Nejmenovaní dárci farnosti	356 000
Arcibiskupství	200 000
MÚ Praha 4	40 000
Celkem	596 000
Chybějící prostředky:	304 000

AKCE V KVĚTNU U SV. ANEŽKY

11. 5. františkánská pouť seniorů do Hájků

Místní společenství Sekulárního františkánského řádu u kostela sv. Anežky na Spořilově vás srdečně zve na další ročník pouti seniorů do Hájků. Program: 9.00 prohlídka kláštera na Bílé Hoře (konečná stanice tramvaje č. 22), zahájení pouti v kostele seseter komunity Venio, odjezd autobusem č. 347 do stanice Staré Litovice a odtud starou poutní cestou 4,5 km do Hájků. Modlitba růžence. Nebo je možnost jít celou cestu pěšky přes Řepy a Litovice (12 km). 12.00 mše svatá u Panny Marie Hájecké – celebruje P. Jan Maria Vianney Dohnal, OFM. Posezení a občerstvení. Pro poutníky bude zajištěn odvoz z kláštera k autobusům 306, 307 a 347, které jedou zpět do Prahy.

Kontakt: Dr. František Reichel, 241 950 251, 725 939 385, f.reichel@volny.cz

18. 5. FilmAČ

uvede v učebně náboženství **v 19 hodin** francouzské filmové drama z roku 1962 **Proces Jany z Arku** podle scénáře a v režii Roberta Bressona. Detailní soudní líčení je rekonstruováno na základě autentických zápisů z procesu s Janou z Arku, avšak *film se zaměřuje především na střet upřímnosti s lidskou zlobou*. David Čeněk píše: *Většina dialogů je doslovným přepisem výslechů z Rouenu (1431) a prolog je inspirován záznamy z rehabilitačního procesu z roku 1456. Opět jde o boj jedince se společností, o cestu k pravdě a hledání smyslu života. Samozřejmě vzhledem k historickým okolnostem nelze příběh zcela odosobnit či anonymizovat. Nicméně příběh mladé Jany z Arku patří mezi jedny z nejkrásnějších vyznání lásky a svobody*. Promítání doplní přednáška Terezy Myslíkové o Janě z Arku.

26. – 28. 5. farní víkend v Hájků

Zveme všechny na již tradiční společný víkendový pobyt ve františkánském klášteře v Hájků u Prahy.

Předběžný program: v pátek večer ubytování ve skromných podmínkách se spacákem, posezení u vína. V sobotu různé práce pro farníky všech věkových kategorií, pro děti také hry, trampolína a fotbal, společný oběd, večer mše svatá a oheň s opékáním buřtů. **V neděli bude mše svatá v 11 hodin**, po ní společný oběd, káva, odjezd. Komu se nehodí celý víkend, přijďte aspoň na část pobytu či na nedělní mši svatou.

Nedělní mše svatá bude místo dětské v kostele na Spořilově. V 10 hodin pojedou objednaný autobus od kostela sv. Anežky a odveze všechny na pouť do Hájků. Zpátky pojedou kolem druhé hodiny nebo podle přání účastníků. Prosíme, **zapište se do seznamu** vzadu v kostele, abychom mohli rozvrhnout ubytování, nakoupit dost jídla a pití a objednat autobus.

Klára Kudrnová

1.6. Den dětí

Pro děti nejen z naší farnosti bude ve čtvrtek 1. června připraven kolem kostela pod patronací Šnečků a jejich vedoucích v době od 16.30 do 18 hodin zábavný program. Můžete se těšit na zajímavé soutěže, tvořivé dílny pro děti, výborné občerstvení a veselou zábavu.

Těšíme se na všechny děti. **Veronika Koběřská**

3. 6. Mariánská pouť Prahou

Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR vás srdečně zve na tradiční Mariánskou pouť Prahou. Program: 10.00 mše svatá v kostele Panny Marie Andělské na Hradčanech. Po mši svaté uctění ostatků kapucínských světců svatého Pia z Pietrelciny a svatého Leopolda Mandiče; 11.00. občerstvení; 12.00 zahájení pěší pouťi v Loreť. Následuje putování k Bráně milosrdenství v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Pěší pouť odtud pokračuje s tradičním programem (tj. modlitbou růžence) a zastávkami v kostelích: Panny Marie Vítězné (Pražské Jezulátko, karmelitáni), sv. Františka z Assisi (křížovníci), v bazilice sv. Jakuba (minorité); 16.30 zakončení tj. Tedeum a požehnání v kapli svatého Michala u kostela Panny Marie Sněžné u hrobu Čtrnácti pražských mučedníků – františkánů.

4.6. svátost biřmování

S radostí vám svěřuji do ještě intenzivnějších modliteb naše milé biřmovankyně: Evu Dytrychovou, Zuzku Krušinovou, Danielu Drtinovou, Petru Kahounovou, Katku Bjačkovou, Markétu Husákovou a Darinu Kissovou. Příprava trvala asi tři čtvrtě roku a vyvrcholí na Seslání Ducha Svatého mší v katedrále v 10 hodin, kde jim tuto svátost udělí pan kardinál Dominik Duka. Děkuji všem biřmovankyním za trpělivost při přípravě i všem pomocníkům z farnosti, kdo jste se modlili či podíleli aktivně na přípravě.

Už předem biřmovankyním gratulujeme a kéž vám biřmování přinese krásné plody pro váš osobní život, pro vaše rodiny a službu.

+ Jakub

9. 6. Noc kostelů

V pátek 9. června se již po páté otevře kostel sv. Anežky všem, kteří si oblíbili tradiční akci Noc kostelů. I v letošním roce nabídne Noc kostelů, stejně jako v předchozích letech, znovu příležitost pozvat co nejširší veřejnost do kostelů a modliteben a nabídnout možnost setkat se s křesťanstvím prostřednictvím umění, setkávání a zážitku. V mnoha kostelech a modlitebnách je připraven bohatý program.

Ani náš kostel není výjimkou. S velkou radostí, ale i hrdostí využíváme ochoty hudebníků, kteří do naší farnosti patří, takže celý program je plně v režii naší farnosti. Můžeme se těšit na koncert rodiny Pěruškových, ženský pěvecký sbor Frangula chorus pod vedením Zuzany Krušinové, mužskou vokální skupinu 10men a koncert varhanísteck Barbory Váchalové a Ivany Pokorné a závěr večera bude patřit varhanám a Marku Rajnochovi.

Novinkou v letošním roce je divadelní představení pro děti i rodiče „Pět velmocí“, kterou divadelní soubor NAOKO celou letošní Noc kostelů zahájí.

V letošním roce si budeme moci prohlédnout dokonce tři výstavy: jedna již tradičně seznámí návštěvníky s historií kostela, druhá představí františkánské kostely v Praze (autor P. Michal Pometlo OFM, foto Petr Mazanec) a třetí Pod jednou střechou: Češi, Němci a jejich domy se bude věnovat poválečné historii.

Návštěvníky samozřejmě čeká také komentovaná prohlídka, možná bude návštěva věže. Každý příchozí bude moci zanechat nějakou prosbu nebo přání, za které se pak budeme společně v závěru večera modlit.

Ale nyní prosíme o modlitbu za to, aby Noc kostelů nebyla jen bohatým kulturním zážitkem, ale aby příchozí mohli zažít dotek Boží blízkosti.

Klára Konvalinová

Jedna z výstav:

Pod jednou střechou. Češi, Němci a jejich domy

Putovní výstava sdružení Antikomplex bude v sále pod kostelem k vidění během Noci kostelů a následující neděli 11. června.

Na několika stolech leží pár věcí: čajový šálek, porcelánový jelen, fotoalbum, sešit s textem. Je zde možnost prohlédnout si fotografie nebo přečíst příběhy lidí, kteří se vrátili do domů, z nichž pocházejí, ale kde už žije někdo jiný. Výstava ukazuje příběhy rodin z obou stran hranic, které se spřátelily. Ukazuje, co toto přátelství znamená nejen pro ně samotné, ale i pro jejich obce a okolí. Každé obci je věnován jeden stůl. U sv. Anežky na Spořilově si chceme v listopadu 2017 připomenout bývalé sousedy, kteří byli v červnu 1945 internováni přímo v prostorách kostela. Zatím hledáme pamětníky a doufáme, že pomyslný stůl obce Spořilov nezůstane prázdný.

Po celý květen – měsíc Panny Marie budou vždy v pátek a v neděli na ranní patnáct minut přede mší svatou (pátek 17.45, neděle 8.15) májové pobožnosti – modlitba loretánské litanie.	STANE SE	22.5 v 19 hodin setkání vysokoškoláků na faře 26.–28.5. farní víkend v Hájků 28.5. pouť do Hájků, odjezd v 10 hodin od kostela, mše v Hájků v 11 hodin
5.– 8.5. minitábor oddílu Šnečci		29.5. v 18 hodin se koná závěrečná jarní mše sv. u vozíčkářů, následně posezení s hudbou a občerstvením. Další mše sv. se budou konat až od října po sv. Františku.
7.5. lekce Školy kontemplativní modlitby od 15.30 do 17.30		31.5. ve 20 hodin modlitby mužů 31.5. ve 21 hodin společenství manželů
8.5. v 19 hodin setkání vysokoškoláků na faře		1.6. oslava Dne dětí 1.6. v 17.30 tichá adorace
9.5. v 19 hodin setkání pastorační rady		2.6. setkání františkánských terciářů od 16 hodin v učebně náboženství
11.5. pouť seniorů do mariánského poutního místa Hájek u Prahy		3.6. Mariánská pouť Prahou
12.5. po mši sv. povídání a promítání bratra Regaláta o jeho cestě do Izraele		4.6. dětská kytarová mše pod vedením Radima Koběrského, zkouška v 9 hodin
14.5. májová mše svatá pro rodiny s dětmi		4.6. přijmou někteří naši farníci svátost biřmování v katedrále
14.5. v 19 hodin v kostele modlitby Taize		4.6. lekce Školy kontemplativní modlitby od 15.30 do 17.30
16.5. v 15 hodin setkání seniorů		9.6. Noc kostelů
17.5. ve 20 hodin modlitby mužů		Pravidelný úklid kostela v pátek v 8 hodin
17.5. ve 21 hodin společenství manželů		12.5., 26.5. a 9.6.
18.5. v 19 hodin FilmAČ uvede v sále film Proces Jany z Arku		8.-11.6 návštěva Estonců, v sobotu večer v 19 hodin společná modlitba Taize v kostele a Agapé se společným programem
21.5. při obou mších svatých sbírka na rekonstrukci elektřiny kostela sv. Anežky		Během rekonstrukce elektřiny pravděpodobně do 15. května bude sál pod kostelem uzavřen, též bude mimo provoz knihovna. Aktivity se přesouvají do kostela či na faru. Děkujeme všem dárcům za finanční podporu rekonstrukce.
21.5. Pojdme společně oslavit zpěvem našeho Pána při dětské mši svaté! Zkouška 20.5. od 17.30 hodin. V neděli tradičně generálka od 9 hodin. vilma.petrusova@seznam.cz		
21.5. minisrantská schůzka		
21.5. lekce Školy kontemplativní modlitby od 15.30 do 17.30		

číslo účtu farnosti 68349399/0800, variabilní symboly:

22222 – uprchlíci 55555 – varhany
44444 – elektřina 777 – na potřeby farnosti

stránky farnosti

www.farnost-sporilov.cz